

Demokratisches Organ (Cơ quan Dân chủ). Vào tháng 11 năm đó, tờ báo đã kích động độc giả không nộp thuế và tham gia kháng chiến vũ trang chống lại chính phủ Phổ, vốn vừa giải tán Quốc hội. Ngay sau đó, tờ báo bị tịch thu, Marx bị bắt và đưa ra xét xử, nhưng được một bồi thẩm đoàn gồm những người thuộc tầng lớp trung lưu tuyên trắng án. Để tránh một vụ bắt giữ khác, ông quay trở lại Pháp, nơi chính phủ đã trở nên bớt cực đoan hơn. Vì vậy, ông bị buộc phải chọn lựa: hoặc rời khỏi Pháp, hoặc định cư ở một nơi nào đó bên ngoài Paris. Tuy nhiên, Marx phải ở gần những thư viện lớn – ông thực sự là một con mọt sách – vì thế, ông đã đến một quốc gia vốn đã có phong trào xã hội chủ nghĩa của riêng mình: nước Anh. Ông tìm được một chỗ ở tại London và nán lại đó, làm việc không ngừng nghỉ trong phòng đọc của Bảo tàng Anh cho đến tận những ngày cuối đời. Nguồn hỗ trợ tài chính của ông chủ yếu đến từ Engels, người đã được gia đình mang đức tin Calvinist-Pietist "trả tiền để ra ở riêng", và từ tờ *New York Tribune*. Nếu không có những đồng đô la và đồng mác của chủ nghĩa tư bản, có lẽ đã chẳng bao giờ có các phong trào xã hội chủ nghĩa và cộng sản.

Tuy nhiên, chúng ta hãy quay trở lại với *Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản*. Tại Brussels, Marx đã gia nhập "Liên đoàn những người Chính nghĩa", tổ chức sau này đổi tên thành *Bund der Kommunisten* ("Liên đoàn những người Cộng sản") – nhân tiện, đây cũng là tên chính thức của đảng Cộng sản Nam Tư trước đây: *Savez komunista*. Bản Tuyên ngôn, một cuốn sách mỏng manh vón vện khoảng 12.000 từ, mang lại một cái nhìn sống động đầu thiếu tính phương pháp về những khái niệm cơ bản của chủ nghĩa Marx. Nó được viết chung với Engels bằng một văn phong mạnh mẽ, sắc sảo, nhưng vốn từ vựng (tiếng Đức) của nó lại theo cách mà những công nhân trung bình khó lòng hiểu nổi và chỉ một thiểu số tinh hoa trong giai cấp công nhân mới có thể lĩnh hội được. Ấn bản của tôi, được xuất bản vào năm 1921 khi trình độ giáo dục đã tăng lên đáng kể, chứa một bảng thuật ngữ dài mười hai trang in dày đặc – tất cả những điều này chứng minh một cách mạnh mẽ rằng chủ nghĩa xã hội (không kém gì chủ nghĩa cộng sản) là một phong trào của giới trí thức với những động cơ tâm lý phức tạp, những trí thức có khả năng huy động quần chúng thông qua các bài viết, tài hùng biện của họ, hoặc cả hai. Chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản quốc tế không hề được sinh ra giữa "quần chúng lao động". Chúng cũng không được phát minh, lên kế hoạch và tổ chức bởi những con người mang tình yêu thương chan chứa dành cho những kẻ bị áp bức mà – ngoại trừ một vài trường hợp cá biệt – bởi những kẻ mang đầy lòng thù hận độc địa. Cả tình yêu thương, sự xót thương hay lòng trắc ẩn đều không đóng vai trò gì trong trái tim hay tâm trí của Marx.